

1937-01-22

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Axel Müller

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem ingeniør Fleuron og sognefogeden var.

Herregården Gelskov brændte før 1917, og en ny hovedbygning blev opført (Wikipedia august 2025).

Oxfordbevægelsen var en kristen vækkelsesbevægelse, der opstod i 1920'erne, primært kendt for sin betoning af personlig omvendelse og fornyelse gennem fire moralske principper: Ærlighed, renhed, uselviskhed og kærlighed.

Bevægelsen lagde vægt på, at enkeltpersoner skulle lade sig vejlede af Gud i deres daglige liv og søge aktivt medlemskab inden for de eksisterende kirker. Senere, i 1938, ændrede bevægelsen navn til Moralsk Oprustning og fokuserede på at bekæmpe truslen fra kommunismen gennem moralsk fornyelse (Internettet aug. 2025).

En alen er 627,708 mm = 62,7708 cm.

Afsendersted:

Sallinge Kro Højrup

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Frihavnens Hovedkontor København

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Omtalte personer:

Otto Emil Paludan

Karen Pilegaard

Bendt Schaffalitzky de Muckadell

Janna Schou
Albrecht Warberg

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0923

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet med blæk på kuvertens forside:]

4' Brev

modt. 23' Jan 1937.

Hr. Sognefoged Axel Müller

Frihavnens Hovedkontor

Kjøbenhavn

Ø.

[Med blå kuglepen:]

14-2-03.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

A Warberg Müller

Sallinge Kro

Højrup.

[i brevet:]

Sallinge Kro, Fredag Fm. 22 Jan 1937.

Min egen Ven!

Tak for Opringningen i Aftes – det var vældigt rart at høre Jeres Stemmer – og at alt stod vel til. Jeg hungrer nu meget efter Breve, jeg længes efter Jer begge to.

I Dag skinner Solen – her er usigelig dejligt hvor end Øjet ser. Der begynder at falde Ro over Gemytterne efter de store Trafiksensationer; i går drog de tre Odensianere afsted til Odense – d v s de to unge Mennesker måtte lade Lastbilen stå Falck kunde ikke få den manøvreret med. Ingeniør Fleuron trillede derimod glad afsted i sin lille fine ultramoderne Vogn; han og jeg var om Formiddagen til Frokost hos Baron Bent Schaffalitzky, som havde telefoneret efter os. Da vi var nået lidt udenfor Sallinge mødte vi Sognefogden – han vendte strax Kanen – stoppede mig ind i en herlig Kørepels – Hr Fleuron ved Siden af – selv stod han bagpå, og så susede vi afsted – over Markerne op til Korsvejen – så var der fin Vej lige til Gjelskov; der er bygget en ganske dejlig Herregård – store dejlige og hyggelige Rum med en god Brændekakkelovn i hver Stue – åbne Døre – en suite – og smilende søde Mennesker. Baronnen hentede en støvet Perikumsnaps – brygget af Pallam i 1894 – den smagte! De mente, at når en Warberg var gæst, så måtte Tidspunktet være inde til den Snaps! Og så vankede der en god Cigar - . Baronessen og jeg fandt straks sammen i en lang privat filosofisk Snak i en Sofa. Hun er Oxford, siger Gud ustandselig, som var det en Person hun var dus med. Men det lykkedes alligevel at finde en hel Del Ting, vi kunde være enige om, og hun bad mig endelig komme igen. Hun skulde til Højrup i sin Bil, vi kørte med

hende op til Korsvejen; Snekasterne var bleven færdig med Vejen, så vi gik det sidste Stykke til Kroen gennem 4-5 Alen høje Snemure.

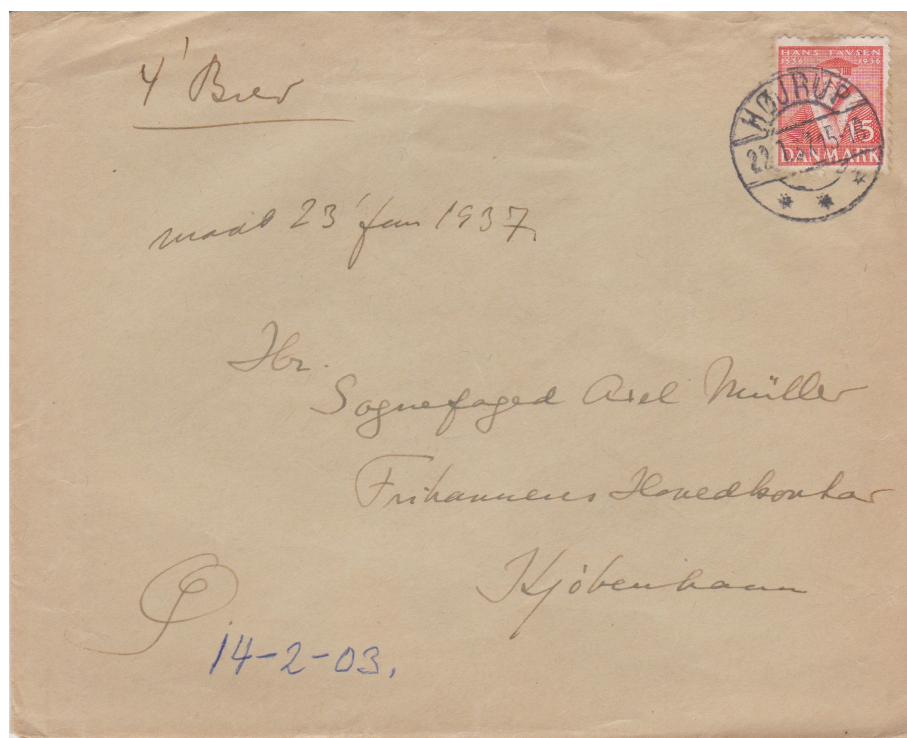
For lidt siden kom Sognefogden, og vi aftalte at køre ned til Karen (Pilegaard) Frandsen i Højrup ved 1Tiden – så vil han hente mig igen i Aften; vi fik os en hyggelig Passiar om gamle Dage og alle Mennesker fra den Tid. Overalt og fra alle møder man en Bølge af Sympathi så snart det spørges, at man er en Warberg. Far må have været en højt elsket Mand, når denne Følelse kan leve gennem Generationer.

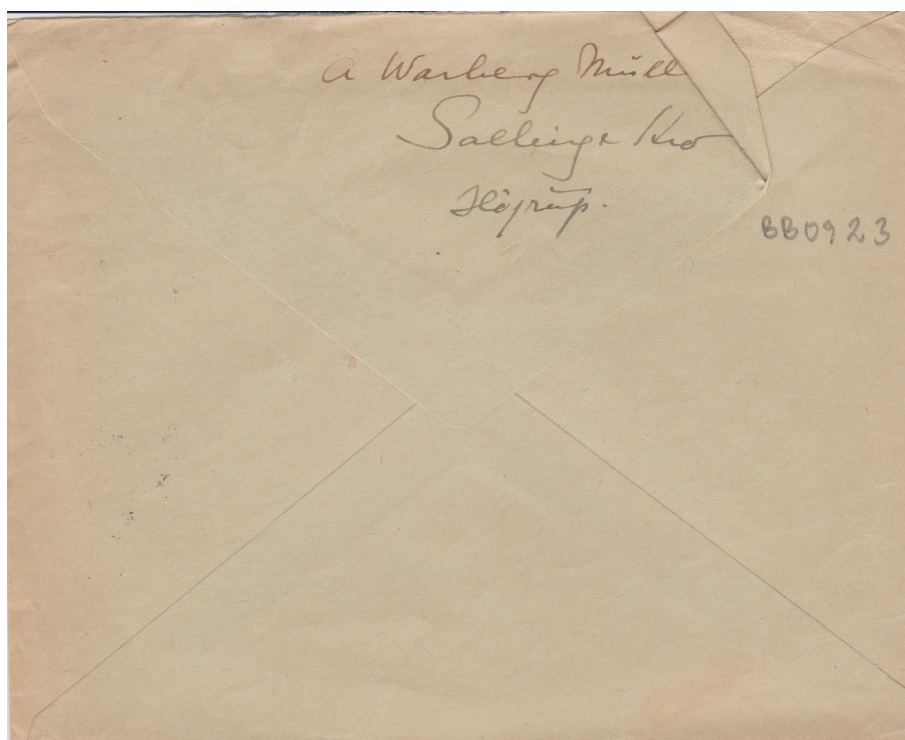
Jeg er simpelthen lykkelig over at være her.

I Dag kan jeg altså ikke vente Brev - men mon der dog ikke kommer et lille et fra jer begge to i Morgen, Lørdag? Søndag skal jeg til Erikshåb. Nu skal jeg ud at se en Flyver starte. Hans Maskine har ligget her fra i går.

Tusinde kærlige Hilsner til Jer begge!

Din egen Dis.

Sallinge Klo, Fredag Den. 22 Jan 1897.

Min egen Ven!

Tak for Opringningen i Aften - det var veldigt rart
at høre Jeres Stemmer - og at alle skal vel til.
Jeg hujser nu meget efter Brevet, og længes efter Jer
breveto.

I Dag skinner Solen - her er utvilsomt det lyt hørt
end Guds her. Det begynder at falde No over Gemytterne
efter de store Trafiksensationer; igis drag le her
Odensianere afsted til Odense - d v s de to unge
Mennesker måtte lade Laabkilen stå. Falak kend
ikke for den manøvret med. Ingenas Fleuron
drillede derimod glad afsted i sin lille fine
alk-amaderne Vagn; han og jeg var om Døren
til Frakkaat har Baron Bent Schaffalitzky, som
handede telefoneret efter os. Da vi var næst
helt udenfor Sallinge mødte vi Saguefanden -
han kendte os iat Kanten - skappede mig
ind i en herlig Kæpels - Her Fleuron med
Viden af - selv skad han lagge, og vi
susede vi afsted - over Markerne op til
Korsmejer - vi var der fin Vej ly til
Iphobov; der er bygget en ganske dejlig
Kerregård - store dejlige og hyggelige. Ruten
med en god Prædike Stalden i hoes
Stue - ikke Dør - en stue. - og
smukke såle Mennesker Baronen kendte

BB0923

en stor Perikrumsnaps - krydd af Pallen i 1894
— den smagte! De mente, at når en Warberg
når det, så måtte V. d. p. m. b. l. s. være inde
til den Snaps! Og så maanedes der en
God Cigar — Baronessen og fy fæder
Skrabs sammen i en lang privat filosofisk
Snak i en Sofa. Hun er Oxford, højt Intel
ustandselig, som om det var en Person, hun
var død med. Men det lykkedes alligevel
at finde en hel Del Tid, vi kunde have
sige om, og hun bad mig endelig komme
igen. Hun skænkede til Skulptur i sin Vil,
vi havde med hende af til Korsnæsens.
Snebarterne var bleven færdig med
Vegen, og vi fik det sidste Nyttel til Kæser
gennem 4-5 Alen høje Snevaller.

Det vil sige den Børn Lyngfyndens, og vi
aftalte at køre ned til Hænen (Pilekød) Tranke
i Skulptur med i Tiden — og vil han hende
mig igen i Aften; vi fik os en hyggelig Passer
om gamle Dage og alle Menneker fra den Tid.
Overalt og fra alle steder man en Bølge af Sympathi
Sienard det spørges, at man er en Warberg. For
me have været en højt elsket Mand, med denne
Bølge har leve gennem Generationer.

Jeg er simpelthen lykkelig over at være her.
I Dag hem py alder ikke mente Brev — men
mon det dog ikke kommer et Lede et for
bege to i Morgen, Lørdag? Lørdag skal jeg til
Eriksholm. Nu skal jeg ud at se en Dagur stude.
hans Maskine har lykket sig fra i 2.
Tusinde sølve Kilder til det begge!
Den igen Disen